

La Bacanal

presenta



(Pla detallat per a un cabaret de
petit pressupost.)

KABARETT-PROTOKOLL

(Pla detallat per a un cabaret de petit
pressupost.)

Fa uns vuitanta anys, unes persones van atacar el feixisme creixent amb unes armes tan punyents com seductores: la paraula i la música. Des de l'escena dels cabarets berlinesos, es van permetre opinar i criticar, sempre amb humor i intel·ligència. Artistes com Bertolt Brecht, Hans Eisler, Ernst Toller, Kurt Tucholsky i Friedrich Hollaender provocaven la riallada del públic però alhora els advertien del que estava passant, en un moment en que dir segons què dalt d'un escenari començava a ser perillós. Mentre d'altres miraven cap a una altra banda, ells denunciaven la corrupció dels poderosos, les lleis injustes, i els perills del feixisme a ritme de tango o de foxtrot. Molts van pagar el preu amb l'exili, la presó, l'extermini, el suïcidi...

Les seves paraules i la seva música, però, segueixen vives. I pensem que ara és un bon moment per a tornar a escoltar-les. Només la paraula i la música, velles armes de combat, poden rescatar el nostre humor i les nostres esperances. Ens hem trobat i hem començat a donar voltes al tema, a escollir cançons, a cantar-les, a explicar-nos coses sobre aquests temps que estem vivint. I ens hem adonat que volem compartir aquest procés de preparació amb vosaltres allà al davant. Explicar-vos el nostre pla.

No sabem ben bé què veureu: un assaig? Una reunió clandestina amb cançons? Un trosset d'alguna cosa que belluga, lluitant per definir-se? No tenim

pressupost, no tenim diners, però tenim el record del coratge d'aquells que es van negar a callar. Tenim les seves paraules, el seu humor, la seva música. I les ganes d'uns temps millors. Voleu venir a compartir amb nosaltres aquesta petita llibertat?

SINOPSI

(o similar)

Un actor amb idees,
una directora d'ideals,
una dramaturga estressada
i un pianista lacònic
assagen alguna cosa
que vol ser un espectacle de cabaret.
Bé, ho intenten.
Però passen coses.
Ja ho té això d'assajar amb públic.
Coses de l'assaig i coses del directe.
Ells s'ho han buscat.
Afortunadament, només és un assaig.
Ja estrenaran algun dia.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Ester Nadal
Dramatúrgia: Helena Tornero
Música: Oscar Machancoses

Amb Oriol Genís
Júlia Genís
Esther Nadal
Oscar Machancoses
Helena Tornero

NECESSITATS TÈCNIQUES

ESCENARI

Idealment es necessita un escenari estàndard amb unes mides mínimes de 6X4 metres on s'hi pugui encabir un piano vertical acústic, una taula d'assaig, quatre cadires, un tamboret i un peu de micròfon.

Aquest espectacle es veu afavorit per la proximitat del públic i es pot adaptar a espais molt diversos.

ELEMENTS ESCÈNICS

Un piano vertical acústic.

Una taula d'assaig de 150X75 aproximadament.

Quatre cadires d'assaig (no plegables).

Un tamboret alt (com de bar).

Un peu de micròfon.

L'espectacle permet d'adaptar-se al mobiliari disponible a la sala les úniques condicions necessàries: tant la taula com la cadira han de ser prou resistents com per a que una persona pugui pujar-hi de peu al damunt en alguns moments de la funció.¹

IL·LUMINACIÓ

El muntatge es resol amb una il·luminació general d'assaig combinada amb tres zones lumíniques amb els seus frontals i els seus contres per a diferenciar els moments poètics. El nostre

¹ Aclariment: 1.No maltractarem el mobiliari. 2. No saltarem sobre les cadires ni sobre la taula. 3. Les actrius són primetes. És simplement un tema de seguretat: hi ha cadires molt febles per aquests mons de Déu...

fantàstic il·luminador facilitarà el pla de llums adaptat a les condicions de la sala en concret.

MICROFONÍA

Quatre micròfons sense fil, dos de peu i dos de diadema. Això en condicions ideals.

PERSONAL TÈCNIC

Un mínim d'un tècnic capaç de treballar amb llum i so de forma eficaç.

CONDICIONS EXTREMES:

La capacitat d'adaptació dels intèrprets i la gran flexibilitat que posseeixen els espectacles de La Bacanal han permès de crear unes necessitats tècniques per a condicions extremes. Que són les següents:

Un endoll (pel teclat).

Dos micròfons (un de peu i un altre de diadema).

Quatre cerveses i una aigua mineral (sense gas).

KABARETT-PROTOKOLL SÓN:

L' ACTOR

ORIOI GENÍS

(Badalona, 1950)

L'Oriol és molt bon actor. Però molt. Ell no us ho dirà perquè és molt modest i més aviat tímid (fora d'escena). Però ara veureu el resum de la seva feina i caureu de cul. Ha treballat molt. I a sobre bé. Molt bé. (Això ho subratllem perquè no sempre passa.) Però sobretot no li digueu, que no se'ns estressi. Una advertència important: també és una fàbrica constant d'idees. Constant vol dir constant. Contínua. Non-stop. Quedeu avisats.

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Estudis de tècnica vocal i cant. Cursos amb Hellen Gallagher, Konrad Zchiedrich, Penny Cherns i Sue Weston, Carol Rosenfeld i stage al Théâtre du Soleil amb Ariane Mnouchkine.

Teatre: Kabarett-Protokoll direcció Ester Nadal. Fronteres de Rafael Spregelburd, Falk Richter i Lluïsa Cunillé. Teatre Nacional de Catalunya. Direcció Rafael Spregelburd i Alícia Gorina. Doña Rosita la soltera o el lenguaje de las flores de Federico García Lorca. TNC. Direcció Joan Ollé. La rosa tatuada de Tennessee Williams. TNC. Direcció Carlota Subirós. À la ville de... Barcelona. Teatre Lliure. Direcció Joan Ollé. Este no es un lugar adecuado para morir d'Albert Boronat. Direcció Judith Pujol. Sala Beckett. Si Déu és bella, la bellesa existeix? d' Albert Arribas, direcció Alícia Gorina. Grec 2013. No parlis amb estranys Autoria i direcció Helena Tornero. TNC. Vespres de la Beata Verge D' Antonio Tarantino. Direcció Jordi Prat i Coll. Sala Beckett t-ERROR autor i direcció de Jordi Oriol. TNC. Estimat Comadira. Temporada Alta. Direcció Joan Ollé i Xavier Albertí. Car wash de Marc Rosich. Schauspielhaus Stuttgart i Teatre Romea. Direcció Annette Pullen. Gang Bang autor i direcció de Josep Maria Miró. TNC. Vimbodí vs Praga autoria i direcció de Cristina Clemente. TNC. Flor de nit en concert. Teatre Condal. Direcció de David Pintó. Vida Privada de Josep Maria de Sagarra. Teatre Lliure. Direcció Xavier Albertí. Com si entrés en una patria, Versus Teatre. Direcció Josep Maria Miró. Marburg de Guillem Clua, TNC, direcció Rafel Duran. Genet-Las criadas (Les bonnes) de Jean Genet. Teatro de la Abadía de Madrid i Teatre Micalet de València. Crònica sentimental de

Espanya, Cia La Reina de la Nit, Sala Muntaner, Cuba i FIBA Argentina. El dúo de La Africana Teatro María Guerrero de Madrid. Pinsans i caderneres de Narcís Comadira. Girona, Barcelona i Festival de Guanajuato (Mèxic D.F.) Direcció Xavier Albertí. Boris Vian, constructor d'imperis, Sala Muntaner, direcció Xavier Albertí. PPP sobre textos de Pier Paolo Pasolini. Direcció Xavier Albertí. Teatre Lliure. Pulsió de Franz Xaver Kroetz. Cia Teatre de Calaix. Direcció Glòria Balañà. L'home de teatre de Thomas Bernhard. Cia Lluís Homar. Direcció XAVIER ALBERTÍ. Teatre Lliure. Premi Wonderland de l'Àlex Gorina a la Guia del Ocio al millor actor de repartiment de la temporada 2004-2005.

LA DIRECTORA

ESTHER NADAL

(Andorra, 1969)

L'Esther és glamurosa i polifacètica. No només és actriu, directora escènica, dramaturga i professora de teatre. També sap cosir, cantar i cuinar de nassos. Però no us feu il·lusions, que no cuinarà ni cosirà per vosaltres. Què us pensàveu. Farà de directora. I moltes altres coses. I donarà el seu toc personal de glamur a aquesta història que, siguem sincers, ho necessitava. Sí, és d'Andorra. Però això ja no té remei.

Diplomada per l'Escola Internacional de Teatre Jacques Lecoq de París, també va cursar estudis a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Col·legi del Teatre de Barcelona, on actualment dona classes. Del 2007 al 2012 va exercir el càrrec de Directora Artística de l'Escena Nacional d'Andorra. Ha treballat com a actriu amb diversos directors: Jordi Mesalles (*Residuals-Alfons IV*), Calixto Bieito (*Kasimir i Karolina*), Yvette Vigatà (*Quatre dones i el sol i Invents a dues veus*) i Joan Ollé (*La isla del tesoro*). Com a ajudant de direcció ha treballat amb Jordi Mesalles (*En la solitud dels camps de cotó*), Calixto Bieito (*L'Amfitrió*), Georges Lavaudant (*Començaments sense fi i Coriolà*) al Teatre Nacional de Catalunya, Xavier Albertí (*L'home del teatre*) al Teatre Lliure i amb Joan Ollé durant deu anys, amb espectacles com *Coral Romput*, *Soldados de Salamina*, *L'illa del tresor* i *La plaça del diamant* entre d'altres. Com a directora d'escena ha treballat en espectacles de creació com ara *Un tramvia anomenat desig* amb Pepa Plana i *Badomies o moviments musicats de cinc faules de La Fontaine* amb Alba Sarraute i Sergi Claret produïdes per l'Escena Nacional d'Andorra. També ha posat en escena textos d'autors com Alfred Jarry, Roald Dahl, Natacha de Pontcharra, William Shakespeare, etc. Els seus espectacles s'han pogut veure a Andorra, Barcelona, Madrid i França.

EL MÚSIC

OSCAR MACHANCOSES

(Navarra, fa algun temps)

L'Óscar és el típic músic lacònic. Frases curtes i amb poques subordinades. Polifacètic també: tant et pot interpretar a Chopin com compondre un pasodoble reivindicatiu amb aquella mala llet Navarra. Té tendència a coincidir amb taxistes estranys quan torna de "bolos". Intentarem que en aquest espectacle parli més. A veure si ens en sortim. No ho podem assegurar. El que sí podem assegurar és que no interpretarà a Chopin. Li hem dit i creiem que li ha semblat bé. O no. Com que no ha dit res, no ha quedat del tot clar.

Músic, compositor i productor. Va estudiar al Conservatorio Pablo Sarasate de Pamplona, al Taller de Músics i a l'ESMUC. Treballa de forma regular a l'Institut del Teatre de Barcelona realitzant suport musical a la docència i coordinant el Col·lectiu de Músics Instrumentistes del centre. Té una llarga trajectòria com a músic de directe per Europa i Amèrica dins de nombrosos projectes d'àmbit jazzístic, flamenc, pop i un llarg etcètera. Ha compostat cançons i bandes sonores per a espectacles teatrals i cinematogràfics com ara *Los Ojos de Júlia* (Direcció Guillem Morales, Producció Guillermo del Toro, 2010) o *Los últimos días* (Direcció David i Àlex Pastor, 2013). També ha treballat com a intèrpret i com a director musical a diversos espectacles teatrals com *La Silibararera* de la Cia. Elnacionalnoensvol o *El Llanto* de la companyia Octubre Teatral. Dins l'àmbit de la producció discogràfica i escènica està al capdavant de diversos projectes amb la seva productora La Bacanal.

LA DRAMATURGA

HELENA TORNERO

(Figueres, 1973)

L'Helena és una simple dramaturga estressada amb dubtes existencials. La seva estratègia de treball és similar a la de la formiga africana: agafa d'aquí i d'allà per construir una espècie de text. Després surt el que surt. És addicta a les cites de personatges amb noms impronunciabls. Té un problema amb el públic. Assegut i en grup li fa una mica d'impressió. Però ho superarà. Amb el pretext de l'assaig hem aconseguit fer-la sortir de l'escriptori. Ah, i allò de despullar-se en directe és només un rumor. Les dramaturgues serioses no les fan, aquestes coses.

Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia (Institut del Teatre de Barcelona) i diplomada en Turisme (Universitat de Girona). Ha estudiat escriptura teatral amb Carles Batlle, Sergi Belbel, Enzo Cormann, José Sanchís Sinisterra i Rafael Spregelburd entre d'altres. En teatre ha escrit "El Vals de la Garrafa" (Premi Joan Santamaria 2002), "Les Madames" (2003), "Submergir-se en l'aigua" (Premi SGAE 2007), "Suplicants", (Festival Temporada Alta 2008), "De música i d'homes" (Teatre Tantarantana 2009), "Apatxes" (Premi 14 d'Abril 2009), "De-sideris. Looking for happiness"(2011), "You're pretty and I'm drunk" (Teatre Lliure 2011), "Reestructuració" (2012), "Ahir" (Theatre Uncut, Young Vic Theatre, Londres, 2012), "No parlis amb estranys (fragments de memòria)" (TNC, Abril 2013), "Sots l'ombra d'un bell arbre (the future is unwritten)" (Festival ACERT, Portugal 2013), "Love and fascism" amb Giannina Carbunariu, Linda McLean i Yesim Özsoy Gülan (Festival Internacional de Teatre d'Istanbul, Turquia 2014). Algunes de les seves obres han estat traduïdes al castellà, francès, anglès, alemany, grec, portugués i turc.

LA DEBUTANT

JÚLIA GENÍS

(Badalona, fa molt poc temps)

Sí, ho sabem, és la que té el currículum més breu, però també és la més jove de la companyia. Aquest és el seu debut. Però la noia promet. Ja veureu. I no diem res més, que la dramaturga no ens deixa. Tampoc hi posem foto. Coses de la dramaturga. Veniu a veure l'espectacle i sabreu perquè.

Està estudiant primer de Batxillerat a l'Institut Escola d'Ensenyaments Artístics Oriol Martorell de Barcelona, en l'especialitat de piano.

COSETES QUE HAN DIT DE KABARETT PROTOKOLL.

*(A sota hi trobareu el vincle amb l'article
sencer.)*

"MUSCHELN, MUSCHELN, MUSCHELN"

Oriol Puig Taulé. Barcelona.
/ 5.03.2015

Una dramaturga que canta. Una directora que actua. Un pianista que es despulla. I un actor que fa de tot. El Círcol Maldà acull els assajos oberts de *Kabarett Protokoll*, un espectacle que reivindica el cabaret literari i polític regalant-nos estratègies per afrontar el present de forma combativa i amb alegria.



Kabarett Protokoll | Fotografia de David Ros

El cabaret literari és un gènere poc freqüent als nostres escenaris. Una altra cosa és si parlem del teatre de varietats, els omnipresents monologuistes o les

companyies que es dediquen a la improvisació. El cabaret entès com a espai de crítica, reflexió i divertiment podem dir que va tenir la seva edat d'or amb els espectacles de la companyia Ca, barret!, que amb textos de Maria Aurèlia Capmany i sota la direcció de Josep Anton Codina es van representar a La Cova del Drac durant la segona meitat dels anys seixanta. Xavier Albertí ha conreat el gènere del cabaret literari en diverses ocasions, creant espectacles tan rodons com [Crónica sentimental de España](#), on tots i cadascun dels elements que hi intervenien estaven en absolut estat de gràcia i que un programador amb vista hauria de recuperar immediatament. El Círcol Maldà ofereix la categoria “Cabaret” dins la seva programació, tot i que la majoria dels espectacles inclosos són més aviat concerts o recitals, en canvi l'espectacle *Aquellos días azules* de Marc Artigau, que trobem dins la secció “Teatre i dansa” quedaria molt millor al calaix del cabaret literari (en aquest cas també nostàlgic i sentimental).

Kabarett Protokoll és un espectacle *work in progress* on el públic assisteix a l'assaig d'un muntatge que s'estrenarà al final de les representacions, si la cosa va bé i la consulta que la companyia La Bacanal fa als espectadors obté els resultats satisfactoris. La dramaturga Helena Tornero i la directora Ester Nadal ens expliquen què és el cabaret, què és un protocol i què pretenen amb aquest espectacle, el pianista Oscar Machancoses hi posa la música i l'actor Oriol Genís posa tota la carn a la graella. Aquest cabaret ens fa passar una vetllada agradable, ens explica coses i al mateix temps reflexiona en veu alta sobre el propi gènere, sobre la dificultat de començar un espectacle de manera satisfactòria o sobre les semblances entre l'Alemanya dels anys trenta i el moment actual. Helena Tornero és una dramaturga compromesa que actua i canta i balla i es despulla, i tot ho fa amb el mateix rigor intel·lectual i la mateixa passió crítica. Ester Nadal és una directora andorrana molt graciosa que ens explica que aquest espectacle no és un *work in progress* sinó un “work in pobres”, que a més funciona amb el sistema de “estrena inversa”, i es pregunta en veu alta com és que els actors segueixen acceptant anar a taquilla quan treballen en teatres que reben subvencions. Oscar Machancoses s'ho mira tot amb un mig distanciament brechtia però la clava amb cada comentari que deixa

anar, regalant-nos igualment un *striptease* musical deliciós. I Oriol Genís mereix un comentari a part.

Genís (“una fàbrica constant d’idees”, segons el programa de mà) porta anys construint-se una carrera sòlida i coherent, amb muntatges que ens demostrin que és un actor que tria allò que fa i que fa allò que li ve de gust. El seu nom és indestriable del de Xavier Albertí, amb el qual ha treballat en nombrosíssimes ocasions, ja sigui posant-se en la pell de Pier Paolo Pasolini, Boris Vian o Serafí Pitarra, fent un Sagarra o cantant sarsuela, i és un dels actors “veterans” que recordem més especialment (així com Àngels Poch) de les darreres dues temporades de la companyia T6 del TNC, on sempre va destacar en textos de Josep Maria Miró, Marc Angelet, Jordi Faura o la mateixa Helena Tornero. Oriol Genís és un actor amb personalitat, un actor que no s’assembla a ningú i un actor intel·ligent. Qualitats difícils de trobar avui en dia, que s’uneixen a les seves aptituds musicals, la seva excel·lent dicció i un sentit de l’humor que li permet riure’s d’ell mateix quan li ve de gust. Es nota que Genís és una fàbrica constant d’idees, que el cap li bull, i els resultats els podem veure cada cop que surt a escena. I en el cas de *Kabarett Protokoll* això ha tornat a succeir. De veritat, facin-me cas, no es perdin cap espectacle on vegin que hi participa Oriol Genís.

I facin-me el favor d’anar a veure *Kabarett Protokoll*, si us plau. D’aquesta manera es familiaritzaran amb els noms de Kurt Tucholsky, Friedrich Holländer i Carl von Ossietzky, es divertiran i es podran desfogar i, si tenen sort, potser una dramaturga catalana contemporània se’ls asseurà a la falda per reivindicar les bondats del contacte físic sobre el món virtual. Això són coses que no passen cada dia, per tant cal aprofitar-les. Al Círcol Maldà fins el 15 de març.

ORIOl PUIG TAULÉ. “NÚVOL. El digital de cultura.”.
05/03/2015

<http://www.nuvol.com/critica/muscheln-muscheln-muscheln/>

"ASSAJAR ÉS UN GEST DE RICS

Cinc propostes fresques d'autoria que alternen la comèdia i el drama i fugen de l'aparent ostentació."

"La directora Esther Nadal diu, provocadora com és ella i com demana el format inusual de *Kabarett Protokoll*, que, en realitat, "assajar és de rics". Perquè implica que la producció ha pogut disposar d'un pressupost per construir el muntatge."

(...)

"*Kabarett Protokoll*. El públic assisteix a una mena d'assaig del que ha de ser un cabaret un xic contestatari. Assistir a les discussions de taula deixa més clara la intenció i permet examinar el format frívol del cabaret alemany d'entreguerres. Oriol Genís és la diva amb el permís d'Helena Tornero, que canta en alemany, i de la directora Esther Nadal, que assumeix el paper de mestre de cerimònies singular. El músic, tan callat habitualment, és qui dispara amb més lucidesa a la hipocresia de la societat i del mateix sector teatral."

JORDI BORDES. EL PUNT AVUI. 06/03/2015

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/828521-assajar-es-un-gest-de-rics.html?cca=1>

"EL CABARET DESPULLAT I AMB MÉS ROBA DE LA HISTÒRIA"

"Parlar de cabaret despullat implica creure que hi haurà molta carn a la vista. No és el cas d'aquest cabaret que trenca amb tots els tòpics. Començant perquè es presenta com un assaig, una mena de treball en procés al que es convida el públic. Per això, a escena hi són la dramaturga i la directora (que mai de la vida es trobarien en un cabaret convencional). El músic toca el piano, sí, però té un notable paper en l'opinió que es va transmetent. L'obra s'inspira en aquells cabarets alemanys d'entreguerres en el que el despropòsit servia per a denunciar amb expressionisme les desigualtats socials, els abusos de poder. Per això la vedet-dramaturga va de *kale borroka* més que no pas de cabaret...

L'obra desenvolupa els diferents colors d'aquells espectacles, d'humor corrosiu, monument a la veu amb una música enganxosa i irreverent i instant de compartir (amb una dosi d'alcohol de més) les alegries per oblidar les penes que es deixaven amb l'abric, al penja-robes.

Evidentment, l'actor Oriol Genís és el que té la major presència. Perquè els galons enfrontant-se al públic no són de lluentons, sinó que s'han guanyat amb el cos a cos. I com en tot cabaret que tingui valor que tingui valor de revolucionari, hi ha denúncia i una sorpresa per tancar/trencar la realitat amb la ficció."

JORDI BORDES. "RECOMANA. CAT"

<http://www.recomana.cat/CRITICA/1647/3/Kabarett%20Protocol%20/RECCON.ASP>

"KABARETT PROTOKOLL, L'ESPECTACLE QUE S'ESTRENA L'ULTIM DIA"

Kabarett Protokoll és un *work in 'pobres'*, una estrena inversa, una petita rebel·lió contra les condicions laborals al sector, però sobretot, una crítica amb molt d'humor a una societat a la deriva que cada cop s'assembla més als inicis del feixisme alemany.

La dramaturga **Helena Tornero** i l'actor **Oriol Genís** estan empenyats. Com hauríem dit no fa pas gaire, estan indignats. Estan empipats no només amb la situació actual del sector, on no es pot ni cobrar els assajos, sinó sobretot amb la deriva de la nostra societat cap a un feixisme encobert del segle XXI, tant a nivell social, com econòmic i legislatiu. És per això que un dia es van preguntar, què feien els artistes alemanys durant l'ascens del nazisme? Doncs ni més i menys que atacar el feixisme amb unes armes "tan punyents com seductores": la paraula i la música. Sovint, a més, amb espectacles que provocaven la riallada del públic però que alhora advertien del que estava passant. I d'aquí en va néixer **Kabarett Protokoll**, un cabaret alemany amb estrena inversa, un *crowdfunding* en directe on els espectadors paguen per assistir als assajos i on fins i tot poden fer aportacions i votar en una urna del 9N "autèntica".

Per fer-ho s'han aliat amb **Ester Nadal**, que assumeix el paper de directora, **Óscar Machancoses**, un pianista "amb els pebrots ben posats" a qui recentment hem vist al maldà amb **Dos machos verdes fritos** juntament amb David Verdaguer, i la debutant **Júlia Genís**, filla d'Oriol Genís, perquè "sempre cal una becària a qui no pagar i poder vendre-ho com una oportunitat per entrar al món laboral". Tots cinc interpretaran temes diversos de compositors alemanys i també algun de propi amb lletra de Tornero i composició de Machancoses, com

'La virgen del Rocío está hasta el moño', en referència a les declaracions de la ministra d'Ocupació, Fátima Báñez, que es va encomanar a la verge per sortir de la crisi.

INSULTS I CONSULTA NO VINCULANT

Durant l'assaig, els espectadors podran fins i tot participar en una llista d'insults amb la què Machancoses farà una cançó. No és una qüestió banal, a la llei de Seguretat Ciutadana aprovada pel Partit Popular, coneguda com a Llei Mordassa, contempla la pena de multa per aquells qui insultin la policia, pels qui gravin els antiavalots colpejant manifestants o impedir un desnonament. "Com que estem a un teatre, a nosaltres no ens multaran, així que de moment encara podem insultar tothom", diuen. També obriran un procés de consulta, amb una urna "autèntica" del 9N amb dues preguntes a les que, ja reconeixen d'entrada, segurament tampoc faran cas del resultat, "com passa a totes les consultes". El que sí que veuran segur els espectadors són números de transformisme, malabars, màgia, dansa "creativa" amb assessorament de Roberto G. Alonso, els lluentons i la ploma que no pot faltar a cap cabaret, encara que la dramaturga porti el jersei "de les manis" més propi "de la kale borroka".

Encara no saben quan s'estrenarà, perquè "el govern ens regala cada dia nous temes", ni tampoc ben bé què és el que s'hi podrà veure, si un assaig o "una reunió clandestina amb cançons", però tenen clar que volen mantenir viu "el record del coratge d'aquells que es van negar a callar, la seves paraules, la seva música i el seu humor. I les ganes d'uns temps millors".

MERCÈ RUBIÀ. TEATRE BARCELONA

<http://es.teatrebarcelona.com/revista/kabarett-protokoll-lespectacle-que-sestrena-lultim-dia>



KABARETT PROTOKOLL

Pla detallat per a un cabaret de petit pressupost

CIA. LA BACANAL | FEBRER

Direcció
Ester Nadal

Dramatúrgia
Helena Tornero

Música
Óscar Machancoses

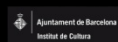
Amb
Oriol Genís, Júlia Genís, Esther Nadal,
Oscar Machancoses, Helena Tornero

Círcol Maldà
C. del Pi, 5 esc dreta Tlf. 931647778
www.circolmaldà.cat contacte@circolmaldà.cat

Amb el suport dels
mecenes del Círcol Maldà

 IOPART

 Departament de Cultura

 Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

 INTROS

CONTACTE

KABARETT-PROTOKOLL

és una producció de

LA BACANAL

info@labacanal.es

www.labacanal.es

Tel. 667 662 833